

David, Jacques-Louis va néixer a **París el 1748** i va morir a **Brussel·les el 1825**.

Era un pintor francès, i com a pensador de la il·lustració, creia en el

valor didàctic i moral de la pintura. Va ser nomenat el pintor neoclàssic per excel·lència i el més admirat en el seu temps.

Deixeble del classicista Joseph-Marie Vien.

Va anar a Roma el 1775, i, de retorn al 1780 començà a formar una escola.

Als 36 anys fou elegit acadèmic de pintura (1784), aquest mateix any va pintar *el Jurament dels Horacis*, quadre representatiu de la història legendària de Roma, encarregat pel monarca Lluís XVI, oli conscientment poussinià que va assolí un èxit tumultuós l'any següent al ser presentat a Roma i París

La mort de **Sòcrates** (1787, Metropolitan Museum, Nova York) i sobretot la de, **Brut i els seus fills** (1789, Louvre) van consolidar la seva reputació d'artista neoclàssic i compromès amb la nova política revolucionària: amb el Nou Règim esdevingué membre de la Convenció i inspector general de belles arts; la seva opinió fou decisiva quan hom decidí la supressió de la Acadèmia. Coherent amb la seva ideologia, considerava decisiu el judici crític popular, raó per la qual animà el sistema d'exposicions públiques de les obres d'art.

–1–

L'assemblea Nacional li encarregà que pintés *el Jurament del Joc de Pilota*, quadre commemoratiu del nou Règim; tanmateix, el quadre restà inacabat a conseqüència del nou tombat de la política revolucionària.

El 1793 pintà *la mort del seu amic Marat* (assassinat per Charlotte Corday el 13 de juliol de 1793); va ser pintat per retre-li homenatge i va ésser una peça profundament sentida, de simplicitat ascètica, versemblantment la seva obra mestra.

Empresonat el 1794 com a addicte a **Robespierre**, féu, al Palau de Luxemburg, de París, el que segurament és l'únic paisatge que pintà:

Vista del Jardí de Luxemburg, (Louvre).

Fou alliberat pel Directori l'any següent.

Abordà novament el tema clàssic en una obra ambiciosa: *El rapte de les Sàbines* (1799, Louvre).

Convençut que **Napoleó** significava el triomf de les idees revolucionàries, esdevingué el seu artista oficial i pintà en un quadre immens (56 m²) *la Coronació de L'Emperador* (1805–07, Louvre). També va pintar-li obres que retrataven la seva història militar i política, com *el pas del Alps amb el seu exèrcit* i *la Consagració*

com a Emperadriu de Josefina (primera dona), aquests tenien un sentit clàssic, perdent així, la senzillesa que el caracteritzava.

–2–

Després de la caiguda de Napoleó Bonaparte, el 1815, J.L. David va abandonar França i exilià a Brussel·les, d'on no tornà i on morí.

A part dels quadres citats, pintà diverses altres obres de tema històric clàssic i contemporani, però sobretot cal fer esment dels seus retrats i algun autoretrat, aquest

Va ser el gènere en què assolí una gran perfecció.

(Mme Sériziat, 1795, Louvre; Mme Récamier, 1800, Louvre, etc.)

Tot i que Gavin Hamilton i Benjamin West, entre altres, ja havien conreat amb èxit el tema clàssic, fou ell qui realment imposà el neoclassicisme plàstic. L'art, del qual tenia un concepte didàctic i moralitzador en un sentit encara no desvirtuat del mot, s'havia de basar, segons ell, en la imitació de la natura, però només en les seves formes més belles i perfectes.

Anà depurant el seu classicisme i es proposà conscientment de defugir de la teatralitat: darrerament, havent de plasmar *la gesta de Leònides*, defugí de pintar-lo en ple combat; tanmateix, s'aferrà a uns principis incommovibles, fins al punt de retreure el seu deixeble i continuador Gros que s'allunyés del neoclassicisme.

Al 1825 va morir a Brussel·les.

–3–

Alguns altres deixebles seus, a part de Gros, van ser:

- Gérard,
- Girodet
- Ingres.

Les seves obres principals foren:

- El Jurament dels Horacis (Lluís XVI)
- El Jurament de Pilota
- La mort del seu amic Marat (homenatge)
- Vista del jardí de Luxemburg
- El rapte de les Sabines
- La Coronació de l'Emperador (Napoleó)
- Mme Sériziat
- Mme Récamier
- Autoretrat de Jacques-Louis David
- El pas dels Alps amb el seu exèrcit (Napoleó)
- Consagració com a Emperadriu de Josefina (Napoleó)

